



**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB "B1" 2015-07-24 SKUNDO NR. 39**

2015 m. rugsėjo 29 d. Nr. S- 187 (7-185/2015)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršalienės
Lauros Milašiūtės
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Linos Vosylienės – pranešėja

sekretoriaujant
dalyvaujant
mokesčių mokėtojos atstovui
mokesčių administratoriaus atstovui

Jūratei Dalmantaitei
K. F.
C. T.

2015 m. rugsėjo 15 d. posėdyje išnagrinėjusi UAB "B1" (toliau – Pareiškėja) 2015-07-24 skundą Nr. 39 dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2015-06-29 sprendimo Nr. 69-75, n u s t a t ė:

Inspekcija 2015-06-29 sprendimu Nr. 69-75 patvirtino Vilniaus apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Vilniaus AVMI) 2015-04-01 sprendimą Nr. (4.65)-FR0682-201, kuriuo Pareiškėjai įstatymų nustatyta tvarka apskaičiuota ir nurodyta sumokėti į biudžetą 11673 Lt (3380,73 Eur) pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM), 7360,54 Lt (2137,76 Eur) PVM delspinigius, 3502 Lt (1014 Eur) PVM baudą, 11854 Lt (3433,16 Eur) pelno mokestį (toliau – PM), 5501 Lt (1593 Eur) PM delspinigius, 3556 Lt (1029 Eur) PM baudą, taip pat pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą apskaičiuota ir nurodyta sumokėti 16645,54 Lt (4820,88 Eur) gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), 11171,63 Lt (3235,52 Eur) GPM delspinigius, 4994 Lt (1446 Eur) GPM baudą, 53456,51 Lt (15482,08 Eur) valstybinio socialinio draudimo įmokas (toliau – VSD įmokos), 26728 Lt (7740 Eur) VSD įmokų baudą, 9388,35 Lt (2719,05 Eur) privalomojo sveikatos draudimo įmokas (toliau – PSD įmokos), 4694 Lt (1359 Eur) PSD įmokų baudą, 158,63 Lt (45,94 Eur) įmokas į garantinį fondą (toliau – GF įmokos), 19,32 Lt (5,60 Eur) įmokų į GF delspinigius ir 47 Lt (13 Eur) įmokų į GF baudą.

Sprendime nurodoma, jog Vilniaus AVMI atliko pakartotinį Pareiškėjos 2009 m. GPM, VSD įmokų, PSD įmokų ir įmokų į GF bei pirminį PVM, PM apskaičiavimo ir sumokėjimo teisingumo patikrinimą. 2015-01-28 patikrinimo akte Nr. (4.65)-FR0680-45 įvertino iš Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – FNTT) Vilniaus apygardos valdybos Nusikalstamų veikų tyrimo skyriaus (toliau – NVTTS) gautus 16 Pareiškėjos

darbuotojų apklausos protokolų duomenis, pagal kuriuose pateiktą informaciją buvo nustatyta, kad dalies darbuotojų iš Pareiškėjos gauto darbo užmokesčio sumos stipriai skyrėsi nuo Pareiškėjos darbo užmokesčio priskaičiavimo ir išmokėjimo žiniaraščiuose apskaičiuotų ir išmokėtų sumų. Įvertinusi šią informaciją bei palyginusi ją su pateiktais buhalterinės apskaitos dokumentais, Vilniaus AVMI nustatė, jog 2009 m. Pareiškėjos darbo laiko apskaitos žiniaraščiuose pažymėtos nuolatinės 16 darbuotojų pravaikštos neatitinka tikrovės, be to, minėtiems darbuotojams buvo mokamas neapskaitytas darbo užmokestis, kuris nebuvo įtrauktas į darbo užmokesčio priskaičiavimo ir mokėjimo žiniaraščius ir nuo kurio nebuvo skaičiuojami bei mokami mokesčiai. Vilniaus AVMI, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo (Žin., 2004, Nr. 63-2243, toliau – MAĮ) 70 str. 1 dalies, Inspekcijos viršininko 2004-05-24 įsakymu Nr. VA-103 „Dėl mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklių patvirtinimo“ patvirtintų Mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklių (toliau – Taisyklės) 4 punkto nuostatomis, apskaičiavo, kad Pareiškėja minėtiems darbuotojams buhalterinėje apskaitoje neapskaitė 154595,78 Lt priskaičiuotino darbo užmokesčio. Vilniaus AVMI patikrinimo metu taip pat nustatė, kad Pareiškėja laikotarpiu nuo 2009-01-01 iki 2009-12-31 buhalterinės apskaitos registruose įrašė tikrovės neatitinkančius duomenis apie ūkines operacijas, t. y. 70942 Lt sumai apskaitė realiai neįsigytą kurą, kuro pirkimo PVM – 11673 Lt, įtraukė į PVM atskaitą bei 59270 Lt kuro sąnaudas priskyrė leidžiamoms atskaitymams pagal UAB "D1" vardu įformintus (galimai suklastotus) dokumentus (EKA kvitus), kurie neturi juridinės galios. Nustačiusi minėtus pažeidimus ir vadovaudamasi Gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (Žin., 2002, Nr. 73-3085, toliau – GPMĮ) 8, 20, 22, 23 straipsniais, Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto 2009 metų rodiklių patvirtinimo įstatymo (Žin., 2008, Nr. 149-5998, toliau – VSDFBĮ) 3 straipsniu, Valstybinio socialinio draudimo įstatymo (Žin., 1991, Nr. 17-447; 2004, Nr. 171-6295, toliau – VSDĮ) 9, 14 straipsniais, Sveikatos draudimo įstatymo (Žin., 2002, Nr. 123-5512; toliau – SDĮ) 17, 18 straipsniais, Garantinio fondo įstatymo (Žin., 2000, Nr. 82-2478, toliau – GFĮ) 4 straipsniu, Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (Žin., 2002, Nr. 35-1271, toliau – PVMĮ) 58, 64 straipsniais, Pelno mokesčio įstatymo (Žin., 2001, Nr. 110-3992, toliau – PMĮ) 11, 17 straipsniais Pareiškėjai papildomai apskaičiavo 16645,54 Lt (4820,88 Eur) GPM, 53456,51 Lt (15482,08 Eur) VSD įmokas, 9388,35 Lt (2719,05 Eur) PSD įmokas, 158,63 Lt (45,94 Eur) GF įmokas, 11673 Lt (3380,73 Eur) PVM, 11854 Lt (3433,16 Eur) PM. Vilniaus AVMI, išnagrinėjusi patikrinimo aktą ir pateiktas pastabas, 2015-04-01 sprendimu Nr. (4.65)-FR0682-201 patvirtino patikrinimo aktą, bei, vadovaudamasi MAĮ 139 straipsniu ir atsižvelgusi į pažeidimo pobūdį (siekiant sumažinti mokėtinus mokesčius, neteisėtai sumažintos pajamos) bei į tai, kad Pareiškėja patikrinimo metu bendradarbiavo su mokesčiu administratoriumi, skyrė Pareiškėjai 30 proc. dydžio 4994 Lt (1446 Eur) GPM, 47 Lt (13 Eur) įmokų į GF, 3502 Lt (1014 Eur) PVM, 3556 Lt (1029 Eur) PM baudas ir 50 proc. dydžio 26728 Lt (7740 Eur) VSD įmokų, 4694 Lt (1359 Eur) PSD įmokų baudas.

Nurodoma, jog mokestinis ginčas byloje kilo dėl Pareiškėjos 2009 m. mokesčio bazės, nuo kurios apskaičiuoti GPM, VSD įmokos, PSD įmokos ir įmokos į GF, dydžio nustatymo bei dėl nepagrįstai į PVM atskaitą ir į sąnaudas įtraukto kuro pagal UAB "D1" vardu įformintus EKA kvitus.

P. T. pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą apskaičiuotų mokesčių sprendime pažymima, kad Vilniaus AVMI patikrinimo metu Pareiškėjos 2009 m. mokesčių bazę nustatė pagal atliktą įvertinimą. Remiamasi MAĮ 70 str. 1 ir 2 dalių, Taisyklių 4, 6.1. punktų nuostatomis, atsižvelgiama į Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktiką (2007-06-05 nutartis adm. byloje Nr. A11-603/2007) analogiškose bylose ir tvirtinama, jog MAĮ 70 str. 1 dalies pagrindu mokesčių administratoriaus nustatytas mokėtinos prievolės dydis laikytinas pagrįstu tiek, kiek neperžengia protingumo, bei, kiek objektyviai įmanoma, teisingumo kriterijų.

Nurodoma, jog Vilniaus AVMI, atsižvelgusi į Vilniaus apygardos administracinio teismo 2014-06-26 sprendimo adm. byloje Nr. I-559-168/2014 argumentus, jog dalis liudytojų buvo apklausti Vilniaus AVMI pareigūnų, neužtikrinant asmens, nemokančio ar prastai mokančio lietuvių kalbą, apklausos reikalavimų, pakartotinio patikrinimo metu įvertino Pareiškėjos darbuotojų apklausų protokolus, gautus iš FNNT Vilniaus apygardos valdybos NVTS, kuris atlieka ikiteisminį tyrimą baudžiamojoje byloje Nr. 06-1-00072-12. FNNT Vilniaus apygardos valdybos NVTS tyrėjų

Šalčininkų policijos komisariato Eišiškių prevencijos poskyryje buvo apklausta 16 Pareiškėjos darbuotojų, kurių nurodyti faktai ir aplinkybės užfiksuoti liudytojų apklausos protokoluose (be Nr.), t. y.: I. Y. (2013-01-29 liudytojo apklausos protokole), I. Y. (2013-02-13 liudytojo apklausos protokole), U. S. (2013-02-13), F. T. (2013-02-13 ir 2014-03-19), D. F. (2013-02-13), F. A. (2013-02-13), U. F. (2013-02-13), F. J. (2013-02-22 ir 2014-03-19), H. I. (2013-07-04), M. J. (2013-07-04 ir 2014-07-02), L. O. (2013-07-04), H. U. (2013-07-04), J. L. (2013-07-04), G. V. (2013-07-04), M. M. (2013-02-13 ir 2014-03-18), U. F. (2013-07-04 ir 2014-04-04). Duodant parodymus asmenims, nemokantiems lietuvių kalbos, jie buvo apklausti dalyvaujant Vilniaus apygardos valdybos NVTs vertėjams.

Vilniaus AVMI, įvertinusi šiuos dokumentus nustatė, kad 2009-01-01–2009-12-31 laikotarpiu Pareiškėja penkiolikai darbuotojų mokėjo didesnę darbo užmokestį, nei apskaičiavo dokumentuose ir registruose, t. y. mokėjo neoficialų darbo užmokestį, kurio neapskaitė registruose bei nedeklaravo mokesčių administratoriui pateiktose mėnesinėse pajamų mokesčio nuo A klasės pajamų ir metinėje deklaracijose, VSDFV Vilniaus skyriui pateiktose ataskaitose bei į deklaracijas ir ataskaitas įrašė neteisingus (nepatikimus, prieštarungus), t. y. ne visus duomenis apie išmokėtą darbo užmokestį, išskaitytą ir sumokėtą pajamų mokesčių bei PSD ir VSD įmokas. Pasak Inspekcijos, iš bylos medžiagos matyti, kad Vilniaus AVMI įvertino įvairius informacijos šaltinius, t. y. Pareiškėjos patikrinimui pateiktus dokumentus, iš baudžiamosios bylos gautus bendrovėje dirbusių ir dirbančių darbuotojų liudytojų apklausos protokolus, mokestinio tyrimo ir patikrinimo metu surinktą informaciją.

Sprendime tvirtinama, jog pakartotinio patikrinimo metu, išanalizavusi ir apibendrinusi FNTT Vilniaus apygardos valdybos NVTs tyrėjų apklaustų Pareiškėjos darbuotojų I. Y., I. Y., U. S., F. T., D. F., F. A., U. F., H. I., L. O., H. U., J. L., G. V., M. M. (išskyrus F. J., M. J. ir U. F., kurie nurodė, kad duomenys apie jų pravaikštas yra teisingi) liudytojų apklausos protokoluose nurodytus faktus ir aplinkybes, Vilniaus AVMI pagrįstai konstatavo, kad darbuotojai patvirtino pirminio patikrinimo metu nustatytus faktus: darbuotojai nurodė, kad bendrovėje dirbo 8 val. per dieną, 5 dienas per savaitę, jiems išmokėto darbo užmokesčio dydis siekė nuo 800 iki 2000 Lt, darbo užmokestį gaudavo kiekvieną mėnesį, darbo užmokestis buvo mokamas grynaisiais pinigais, pajamos iš Pareiškėjos buvo vienintelis pajamų šaltinis, darbuotojai neturėjo tiek pravaikštų, kiek jų yra pažymėta 2009 m. darbo laiko apskaitos žiniaraščiuose, nes buvo suinteresuoti kuo daugiau uždirbti.

Nurodoma, jog įvertinusi penkiolikos Pareiškėjos darbuotojų (I. Y., I. Y., U. S., F. T., D. F., F. A., U. F., F. J., H. I., M. J., L. O., H. U., J. L., G. V., M. M., išskyrus U. F., kuris nurodė, kad 2009 m. visai nedirbo) liudytojų apklausos protokoluose nurodytus faktus ir aplinkybes apie faktiškai gautą didesnę darbo užmokestį, negu apskaičytas Pareiškėjos apskaitos registruose, Vilniaus AVMI pakartotinio patikrinimo akte pagrįstai konstatavo, kad Pareiškėja minėtiems darbuotojams tikrinamuoju laikotarpiu turėjo apskaičiuoti 208833,31 Lt priskaičiuotino darbo užmokesčio. Pareiškėja darbo užmokesčio apskaičiavimo ir išmokėjimo žiniaraščiuose minėtiems darbuotojams apskaitė 54237,53 Lt priskaičiuotino darbo užmokesčio, t. y. darbo užmokesčio apskaitos žiniaraščiuose neapskaitė iš viso 154595,78 Lt (208833,31 Lt – 54237,53 Lt) priskaičiuotino darbo užmokesčio. Pagal darbo užmokesčio apskaičiavimo ir išmokėjimo žiniaraščius aukščiau minėtiems 15 darbuotojų laikotarpiu nuo 2009-01-01 iki 2009-12-31 Pareiškėja apskaitė 47278,26 Lt išmokėtą darbo užmokestį, o pagal liudytojų apklausos protokoluose teiktus parodymus nustatyta, kad Pareiškėja minėtiems darbuotojams išmokėjo 171939,22 Lt darbo užmokestį, t. y. išmokėjo 124660,96 Lt (171939,21 Lt – 47278,26 Lt) buhalterinės apskaitos žiniaraščiuose neapskaitytą darbo užmokestį.

Taip pat nurodoma, jog pagal 2009 m. darbo laiko apskaitos žiniaraščius nustatyta, kad beveik kiekvienam bendrovėje dirbusiam darbuotojui (išskyrus administracijos darbuotojus) kiekvieną mėnesį buvo fiksuojamos pravaikštos: 2009 m. balandžio mėn. bendrovėje dirbo 49 darbuotojai (be administracijos), iš jų 43 darbo laiko apskaitos žiniaraščiuose yra pažymėtos pravaikštos; 2009 m. liepos mėn. dirbo 47 darbuotojai (be administracijos), iš jų 39 darbuotojams yra pažymėtos pravaikštos. Vilniaus AVMI nustatė ir tai, jog daliai darbuotojų buvo žymimos ištisinės, visą mėnesį truncančios pravaikštos (pavyzdžiui, Pareiškėjos pateiktų darbo laiko apskaitos žiniaraščių duomenimis, 2009 m. balandžio mėn. 21 Pareiškėjos darbuotojas nedirbo nė vienos

dienos, o 2009 m. liepos mėn. nė vienos dienos nedirbo 24 darbuotojai. Darbuotojų, pateikusių rašytinius paaiškinimus (liudytojų apklausos protokolus), 2009 m. darbo laiko apskaitos žiniaraščiuose fiksuotų pravaikštų skaičius (2359 dienos) dvigubai viršijo minėtuose žiniaraščiuose fiksuotą dirbtų dienų (1186) skaičių. Patikrinimui pateiktuose žiniaraščiuose buvo nurodyta, jog 2009 m. F. J. dirbo tik 39 darbo dienas ir padarė 185 pravaikštas, H. U. – atitinkamai 57 ir 196, M. J. – 126 ir 113, L. O. – 43 ir 208, D. F. – 123 ir 98, F. T. (dirbęs iki 2009-09-30) – 5 ir 118, I. Y. – 103 ir 129, F. A. – 90 ir 129, U. S. – 54 ir 199, I. Y. – 133 ir 120, M. M. – 56 ir 197, G. V. – 91 ir 152, U. F. – 139 ir 114, H. I. – 30 ir 223, J. L. – 97 ir 129. Darbo laiko apskaitos žiniaraščiuose ties U. F. (dirbusio bendrovėje nuo 2008-06-17 iki 2009-05-05) pavarde pažymėti vien nedarbingumas ir pravaikštos.

Įvertinus Pareiškėjos buhalterinės apskaitos dokumentuose ir liudytojų apklausos protokoluose pateiktą informaciją nustatyta, kad 13 darbuotojų (I. Y., I. Y., U. S., F. T., D. F., F. A., U. F., H. I., L. O., H. U., J. L., G. V., M. M.) nurodė, kad bendrovėje dirbo 8 val. per dieną, 5 dienas per savaitę, jokių pravaikštų dėl jų kaltės nebuvo, apie darbo laiko apskaitos žiniaraščiuose pažymėtas pravaikštas nieko nežino, jiems išmokėto darbo užmokesčio dydis siekė nuo 800 iki 2000 Lt, darbo užmokestį, kuris buvo mokamas grynaisiais, gaudavo kiekvieną mėnesį. Apklaunami darbuotojai pabrėžė, kad Pareiškėja buvo vienintelis pajamų šaltinis, jie neturėjo tiek pravaikštų, kiek yra pažymėta 2009 m. darbo laiko apskaitos žiniaraščiuose, nes buvo suinteresuoti kuo daugiau uždirbti.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, sprendime daroma išvada, kad 13 minėtų darbuotojų Pareiškėjos darbo laiko apskaitos žiniaraščiuose laikotarpiu nuo 2009-01-01 iki 2009-12-31 fiksuotų pravaikštų dienomis faktiškai dirbo bendrovėje, o darbo laiko apskaitos žiniaraščiuose Pareiškėja jiems apskaitė neatitinkančias tikrovės pravaikštas, taip siekdama išvengti priskaičiuoti darbo užmokestį registruose ir nuo jo sumokėti privalomus mokesčius į biudžetą.

Nurodoma, kad 13 Pareiškėjos darbuotojų teigė 2009 m. gaudavę didesnę darbo užmokestį, negu nurodyta darbo sutartyse bei apskaityta Pareiškėjos buhalterinėje apskaitoje: 3 darbuotojai (I. Y., D. F., F. A.) nurodė, kad jų gautas darbo užmokestis bendrovėje 2009 m. sudarė apie 1000 Lt, 1 darbuotojas (I. Y.) – nuo 1200 iki 1300 Lt, 1 darbuotojas (F. J.) – nuo 1300 iki 1500 Lt, 1 darbuotojas (L. O.) – nuo 800 iki 900 Lt, 1 darbuotojas (M. J.) – nuo 800 iki 1500 Lt, 1 darbuotojas (H. U.) – nuo 800 iki 1300, 1 darbuotojas (M. M.) – nuo 100 iki 1200 Lt, 2 darbuotojai (J. L., G. V.) – nuo 800 iki 1200 Lt, 2 darbuotojai (U. S., U. F.) – vidutiniškai 2000 Lt per mėnesį, 1 darbuotojas (U. F.) teigė gaudavęs ne mažesnę negu minimalus valandinis atlygis, 2 darbuotojai (F. T., H. I.) neprisiminė gauto mėnesinio darbo užmokesčio sumos. Iš liudytojų apklausos protokolų, pasak Inspekcijos, matyti, jog darbuotojai gaudavo daug didesnę darbo užmokestį, negu nurodyta Pareiškėjos buhalterinės apskaitos registruose (pavyzdžiui, Pareiškėja 2009 m. registruose apskaičiavo, kad U. S. per metus išmokėjo 2130 Lt darbo užmokestį, U. S. nurodė, kad 2000 Lt darbo užmokestį gaudavo kas mėnesį. Tokiu būdu Pareiškėja apskaitoje atvaizdavo ir mokesčius sumokėjo tik nuo vieno U. S. dirbto mėnesio, nors minėtas asmuo dirbo visus metus).

Inspekcijos teigimu, išanalizavus liudytojų apklausos protokoluose nurodytą informaciją matyti, kad atskiri darbuotojai gaudavo didesnę darbo užmokestį, negu nurodyta Pareiškėjos buhalterinės apskaitos registruose. 5 iš aukščiau išvardintų darbuotojų – F. T., I. Y., U. S., M. M., U. F., liudytojų apklausos protokoluose pateikti paaiškinimai ir užfiksuoti faktai bei aplinkybės apie iš Pareiškėjos gautą darbo užmokestį, darbo laiką, sąlygas ir kt., atitinka pirminiame patikrinimo akte nustatytus faktus ir aplinkybes, pakartotinio patikrinimo metu pagrįstai konstatuota, kad paliekamos ankstesnio patikrinimo metu apskaičiuotos ir į Pareiškėjos apskaitos registrus neįtrauktos išmokėto darbo užmokesčio sumos ir nuo jų neišskaičiuotos ir nesumokėtos į biudžetą GPM, PSD, VSD įmokų ir įmokų į GF sumos (iš viso 45492,19 Lt). Palyginus Pareiškėjos buhalterinės apskaitos dokumentų ir liudytojų apklausos protokolų duomenis apie darbuotojams I. Y., F. J., H. I., M. J., L. O., H. U., J. L., G. V., D. F., F. A. faktiškai išmokėtas ir į apskaitos registrus įrašytas sumas, sprendime konstatuojama, jog pakartotinio patikrinimo metu pagrįstai apskaičiuotos į Pareiškėjos apskaitos registrus neįtrauktos išmokėto darbo užmokesčio sumos ir nuo jų neišskaičiuotos ir nesumokėtos į biudžetą GPM, PSD, VSD įmokų ir įmokų į GF sumos (iš viso 34156,84 Lt).

Pažymima, jog Pareiškėjos darbuotojai F. J., M. J. ir U. F. nurodė, kad duomenys apie jų pravaikštas yra teisingi, jie pripažįsta, kad darė pravaikštas. Atsižvelgiant į tai pakartotinio patikrinimo metu minėtiems darbuotojams už pravaikštas pagrįstai papildomas darbo užmokestis neapskaičiuotas.

Inspekcija sprendime cituoja Lietuvos Respublikos darbo kodekso (Žin., 2002, Nr. 64-2569, toliau – DK) 228 straipsnio, 235 str. 2 d. 9 punkto, 237 straipsnio, 240 str. 1 dalies nuostatas ir nurodo, jog Pareiškėja patikrinimo metu pateikė 2009-01-01–2009-12-31 laikotarpio tarnybinius pranešimus apie darbuotojų padarytas pravaikštas bei įsakymus dėl 2009 m. nuobaudų skyrimo, tačiau nebuvo pateikti darbuotojų paaiškinimai dėl darbo drausmės pažeidimo ir duomenys apie tai, jog Pareiškėja būtų prašiusi darbuotojų pateikti tokius paaiškinimus.

Sprendime pažymima, kad Pareiškėjos direktoriaus pareigose iki 2011-08-01 dirbęs U. F. 2014-05-22 įtariamojo papildomos apklausos protokole teigė, jog „buhalterinės apskaitos dokumentuose Pareiškėjos darbo laiko apskaitos žiniaraščiuose daugumai darbuotojų už 2009 m. buvo neteisingai nurodytos pravaikštos. Iš tikrųjų nurodytu 2008–2009 m. kriziniu laikotarpiu bendrovėje buvo vykdomos itin dažnos prastovos dėl darbų stygiaus. Todėl tai, jog buhalterė klaidingai žymėdama žodį „pravaikšta“, vietoj žodžio „prastova“, manome, neturi būti vertinama kaip darbuotojų savavališkas neatvykimas į darbą. Pravaikštos atveju aš, kaip Pareiškėjos vadovas ir kaip darbdavys, siekiantis pelno, būčiau įpareigojęs prasižengusius darbuotojus parašyti pasiaiškinimus“.

Atkreipiamas dėmesys į tai, jog U. F. vienu atveju pripažįsta, kad buvo daromos pravaikštos ir buvo skirtos nuobaudos, kitu atveju (2014-05-22 įtariamojo papildomos apklausos protokolas) aiškina, kad tai buvo prastovos. Ta aplinkybė, jog Pareiškėja, kaip pelno siekiantis juridinis vienetas, nenutraukė darbo sutarčių su nuolat darbo drausmę pažeidžiančiais darbuotojais, Inspekcijos nuomone, prieštarauja ekonominei logikai. Taip pat atkreipiamas dėmesys į tai, kad prastovos atveju Pareiškėja privalėjo darbuotojams mokėti už priverstinę prastovą (DK 122 str. 1 dalis, 195 str. 1 dalis). Tvirtinama, jog jei iš tikrųjų tai buvo formalus administracijos suklydimas ir žodis „pravaikšta“ buvo pažymėtas vietoje žodžio „prastova“, Pareiškėja privalėjo visiems darbuotojams priskaičiuoti ne mažesnę nei Vyriausybės nustatytą minimalų valandinį atlygį už kiekvieną prastovos valandą, o nuo priskaičiuoto darbo užmokesčio apskaičiuoti ir į biudžetą sumokėti privalomus mokesčius. Duomenų, kad Pareiškėja būtų priskaičiavusi darbo užmokestį darbuotojams už prastovas, nenustatyta.

Pareiškėjos buhalterinę apskaitą nuo 2008 m. pabaigos iki 2009-09-17 tvarkiusi H. B. 2013-01-04 liudytojo apklausos protokole paaiškino: „Darbo išmokėjimo žiniaraštį aš pildžiau programoje pagal darbo laiko apskaitos žiniaraštį, kuriuos užpildytus rankiniu būdu teikdavo darbų atlikimo vadovas. Kas bendrovėje dirbo darbų atlikimo vadovu, aš nežinau, nes man asmeniškai neteko su juo bendrauti. Visus klausimus derinau su direktoriumi (U. F.)“. 2013-03-17 liudytojo apklausos protokole H. B. nurodė, kad „patikslindama savo 2013-01-04 duotus parodymus, noriu paaiškinti, kad formuojant kiekvieno mėnesio darbo užmokesčio išmokėjimo žiniaraščius į programą pagal man jau pateiktus darbo laiko apskaitos žiniaraščius su įmonės direktoriaus U. F. parašais, suveddavau darbuotojų išdirbtas dienas bei į programą prie kiekvieno darbuotojo pavardės įrašydavau jam jau priskaičiuotą darbo užmokestį, kuris kiekvieną mėnesį kartu su darbo laiko apskaitos žiniaraščiu buvo man pateikiamas ant atskiro lapo, kur buvo nurodyta, kiek kiekvienam darbuotojui už einamą mėnesį yra apskaičiuota darbo užmokesčio“.

Pareiškėjos buhalterinę apskaitą nuo 2009-09-29 tvarkanti F. F. 2012-12-27 liudytojo apklausos protokole nurodė: „2009 m. alga bendrovėje buvo apskaitoma programa „Finvalda“, duomenis įrašydavau iš žiniaraščių, kuriuos man pateikdavo statybų darbų vadovas (K. F.). Alga bendrovėje buvo mokama tik grynaisiais pinigais, 2009 m. pravaikštos buvo normalus reiškinys, nes tuo laiku dirbo atitinkamas žmonių kontingentas. Kai atėjau dirbti į bendrovę, statybų darbų vadovu buvo K. F. Jis ranka pildydavo žiniaraščius, kuriuose buvo žymimas darbuotojų lankomumas. Atspausdintame žiniaraštyje už duomenų tikrumą pasirašydavo statybos darbų vadovas“.

Įvertinus Pareiškėjos apskaitą tvarkiusių asmenų parodymus, kad duomenys į apskaitos programą buvo suvedami pagal statybų vadovo pateiktus duomenis bei patikrinimui pateiktus statybų vadovo K. F. pasirašytus tarnybinius pranešimus direktoriui, kuriuose nurodoma, kad 2009 m.

kiekvieną mėnesį tam tikrą darbo dienų skaičių be pateisinamos priežasties į darbą neatvykdavo nuo 19 iki 43 darbuotojų, prie tarnybinių pranešimų pateiktus direktoriaus įsakymus dėl nuobaudos skyrimo darbuotojams, taip pat darbuotojų FNTT pateiktus paaiškinimus, Inspekcijos sprendime konstatuojama, jog Vilniaus AVMI padarė pagrįstą išvadą, kad darbo laiko apskaitos žiniaraščiuose fiksuotos pravaikštos nėra formalus administracijos suklydimas, o sąmoningai užfiksuoti melagingi duomenys.

Sprendime nurodoma, jog mokėtinos mokesčių sumos Pareiškėjai apskaičiuotos nuo 13 darbuotojų 2009 m. užfiksuotų fiktyvių pravaikštų bei 15 tų pačių darbuotojų išmokėto didesnio darbo užmokesčio, negu nurodyta Pareiškėjos žiniaraščiuose. Minėti asmenys liudytojo apklausos protokoluose FNTT pateikė paaiškinimus dėl iš Pareiškėjos gauto darbo užmokesčio mokėjimo ir dydžio, taip pat nurodė objektus, kuriuose 2009 m. atliko statybos ir remonto darbus. Darbuotojų liudytojų apklausos protokoluose nurodyti objektai yra apskaityti Pareiškėjos 2009 m. dokumentuose bei registruose, todėl, Inspekcijos nuomone, nėra pagrindo teigti, jog paaiškinimus pateikę asmenys, atsakydami į pateiktus klausimus, supainiojo 2009 m. su 2008 m. Pažymima, kad liudytojų apklausos protokoluose kai kurie darbuotojai supainiojo 2009 m. su 2008 m. teigdami, kad darbo užmokestis 2009 m. kas mėnesį buvo pervedamas per banką į darbuotojo asmeninę sąskaitą, nors faktiškai buvo mokama grynaisiais. Šį supainiojimą lėmė ta aplinkybė, jog 2008 m. ir 2010 m. darbo užmokestis į darbuotojų sąskaitas buvo pervedamas per banką.

Pareiškėja su skundu Inspekcijai pateikė 16 darbuotojų (I. Y., I. Y., U. S., F. T., D. F., F. A., U. F., F. J., H. I., M. J., L. O., H. U., J. L., U. F., G. V., M. M.) paaiškinimų kopijas (paaiškinimai surašyti 2010–2012 m.). 7 darbuotojų paaiškinimai surašyti lietuvių kalba, 9 – rusų kalba. 6 darbuotojų paaiškinimų kopijos patvirtintos Šalčininkų rajono savivaldybės administracijos seniūnės R. O. parašu ir antspaudu. Pasak Inspekcijos, įvertinus pateiktų paaiškinimų turinį, matyti, kad visi minėti 16 darbuotojų paaiškinimuose nurodė tikslias įsidarbinimo bendrovėje ir atleidimo iš darbo datas, tikslų 2009 m. faktiškai dirbtų dienų ir padarytų pravaikštų skaičių (tik U. F. nenurodė 2009 m. padarytų pravaikštų skaičiaus, o U. F. nurodė, kad 2009 m. nedirbo nei vienos dienos). Pažymima, jog šie duomenys sutampa su Pareiškėjos patikrinimo akte ir Pareiškėjos dokumentuose užfiksuotais duomenimis.

Sprendime atkreipiamas dėmesys į tai, jog 13 iš nurodytų 16 asmenų FNTT liudytojo apklausos protokoluose (visi liudytojų apklausos protokolai surašyti 2013 m. ir 4 papildomai liudytojų apklausos protokolai surašyti 2014 m.) teigė 2009 m. pravaikštų neturėję. Šie darbuotojai (I. Y., I. Y., U. S., F. T., D. F., F. A., U. F., H. I., H. U., L. O., J. L., G. V., M. M., išskyrus U. F., F. J. ir M. J.) liudytojo apklausos protokoluose patvirtino pirminio patikrinimo metu nustatytus faktus bei aplinkybes apie darbo bendrovėje režimą, jiems išmokėto darbo užmokesčio dydį ir jo mokėjimo tvarką. Darbuotojų apsisprendimą nepatvirtinti ankstesnių Pareiškėjai pateiktų paaiškinimų, Inspekcijos nuomone, galimai lėmė FNTT Vilniaus apygardos valdybos NVTŠ Šalčininkų policijos komisariato Eišiškių prevencijos poskyryje darbuotojams, teikiantiems parodymus, išaiškintos Lietuvos Respublikos Baudžiamojo proceso kodekso (toliau – BPK) 81, 83 ir 163 straipsniuose numatytos liudytojo teisės, pareigos bei atsakomybė. Akivaizdu, jog ne laiko tarpas, ne užmaršumas (pavyzdžiui, 2012 m. paaiškinimuose darbuotojai dienų tikslumu nurodė 2009 m. faktiškai dirbtų dienų ir padarytų pravaikštų skaičių, o 2013 m. liudytojo apklausos protokoluose pravaikštų neliko), o išaiškinta atsakomybė duodant parodymus kardinaliai pakeitė parodymų turinį ir nepatvirtino Pareiškėjos teiginių dėl pravaikštų. Atsižvelgiant į tai, Inspekcijos teigimu, nėra pagrindo atsižvelgti į Pareiškėjos pateiktus darbuotojų paaiškinimus.

P. T. apskaičiuoto PVM ir PM Inspekcija sprendime remiasi PVMĮ 58 str. 1 d. 1 punkto, 64 str. 1 dalies, 80 str. 7 dalies nuostatomis ir nurodo, jog Vilniaus AVMI patikrinimo metu nustatė, kad Pareiškėjos atskaitingas asmuo statybos darbų vadovas K. F. 2009 m. kiekvieną mėnesį atsiskaitydamas už grynųjų pinigų, gautų ūkio išlaidoms, panaudojimą, prie avansinių apyskaitų pateikdavo dyzelinio kuro įsigijimo EKA kvitus, pagal kuriuos dyzelinis kuras įsigytas iš UAB "D1" degalinės, esančios adresu: (duomenys neskelbtini). 2009-01-01–2009-12-31 laikotarpiu atskaitingas asmuo su avansinėmis apyskaitomis pateikė 167 dyzelinio kuro įsigijimo EKA kvitus už 59437,54 Lt + 11704,62 Lt PVM, iš viso už 71142,26 Lt.

Nurodoma, jog siekdama surinkti priešpriešinę informaciją dėl Pareiškėjos į 2009 m. buhalterinės apskaitos registrus įtrauktų dyzelinio kuro įsigijimo EKA kvitų tikrumo, Vilniaus AVMI atliko UAB "D1" operatyvų patikrinimą, kurio metu UAB "D1" vyr. buhalterė U. O. nurodė (2014-12-31 paaiškinimas Nr. E14-232), kad UAB "D1" kuro pardavimo sutarčių su Pareiškėja nebuvo sudariusi, jokių pirkimo ir pardavimo sandorių nevykdė. Nurodytos degalinės (adresas: (duomenys neskalbinti) klientų 2009 m. registruose Pareiškėjos nėra. Vyr. buhalterė U. O. paaiškino, kad EKA kontrolinių popierinių juostų už 2009 m. operatyviam patikrinimui pateikti negali, nes jos sunaikintos (utilizuotos), tačiau 2009-01-01–2009-12-31 laikotarpiu UAB "D1" degalinės (duomenys neskalbinti) elektroniniu kasos aparatu atliktų operacijų duomenys buvo perduodami į degalinėje esančio kompiuterio programą *Remote 97x1.712* (toliau – *Remote*), kurioje pardavimų duomenys saugomi iki šiol. Operatyvaus patikrinimo metu į *Remote* programos paiešką įvedus Pareiškėjos JAR kodą, nustatyta, kad programoje *Remote* (pardavimų registruose) nėra įtrauktas toks kodas ir nėra užfiksuotų pardavimų Pareiškėjai. Į programos *Remote* paiešką įvedus Pareiškėjos pateiktų degalų pirkimo EKA kvitų datą ir numerius nustatyta, kad UAB "D1" degalinės (duomenys neskalbinti), pardavimų registruose užfiksuotų pardavimo operacijų turinys skiriasi nuo Pareiškėjos pateiktų kasos aparato kvituose nurodytų degalų pirkimo operacijų. *Remote* programos duomenimis, įvestų EKA numerių kvitai buvo išduoti kitiems pirkėjams, pirkusiems benzino, dyzelino, geriamojo vandens, ledų, keptos duonos, alaus, traškučių, sumuštinių, cigarečių ir kitų prekių (pavyzdžiui, UAB "D1" 2009-02-02 EKA kvitas numeriu 315/615 išduotas pirkėjui, įsigijusiam 53,150 litrų 95 markės benzino už 141,59 Lt + 26,90 Lt PVM, iš viso už 168,49 Lt. Pareiškėjos atskaitingo asmens pateiktame ūkines išlaidas pagrindžiančiame 2009-02-02 EKA kvite Nr. 315/615 nurodyta, kad buvo įsigyti 141,28 litrai dyzelinio kuro už 373,97 Lt + 71,06 Lt PVM, iš viso už 445,03 Lt).

Taip pat nurodoma, jog patikrinimo metu įvertinus UAB "D1" pateiktus pardavimų registruose užfiksuotus pardavimo operacijų duomenis bei Pareiškėjos pateiktus patikrinimui UAB "D1" vardu įformintus dyzelinio kuro įsigijimo EKA kvitus nustatyta, kad laikotarpiu nuo 2009-01-01 iki 2009-12-31 Pareiškėjos atskaitingo asmens per avansines apskaitas pateiktų 166 vnt. EKA kvitų, dyzelinio kuro įsigijimo už 59269,52 Lt + 11672,70 Lt PVM, iš viso už 70942,22 Lt, operacijų turinys skiriasi nuo UAB "D1" užfiksuotų operacijų. Vienintelio į Pareiškėjos buhalterinės apskaitos registrus įtraukto EKA kvito (2009-05-26 Nr. 595/731), pagal kurį buvo įsigyta 65,77 litro dyzelinio kuro už 199,94 Lt, operacijos turinys ir suma atitinka. Dėl šio kvito duomenų UAB "D1" įgaliotas asmuo 2015-01-05 paaiškiniame Nr. E15-002 nurodė, kad *Remote* programoje negalima identifikuoti pirkėjo, jeigu buvo atsiskaityta grynaisiais pinigais, tik galima patvirtinti faktą, kokiai sumai buvo įsigyta degalų.

Patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėja pagal UAB "D1" vardu įformintus elektroninių kasos aparatų kvitus, kurie nepagrindžia realiai įvykusių ūkinių operacijų, 2009-02-01–2009-12-31 laikotarpio PVM deklaracijose nepagrįstai atskaitė 11672,70 Lt (02 mėn. – 997,68 Lt, 03 mėn. – 978,13 Lt, 04 mėn. – 986,30 Lt, 05 mėn. – 1264,39 Lt, 06 mėn. – 1079,32 Lt, 07 mėn. – 1035,17 Lt, 08 mėn. – 1010,28 Lt, 09 mėn. – 1061,43 Lt, 10 mėn. – 1101,19 Lt, 11 mėn. – 1100,09 Lt, 12 mėn. – 1058,72 Lt) pirkimo PVM ir šia suma sumažino mokėtiną į biudžetą PVM. Pareiškėja laikotarpiu nuo 2009-01-01 iki 2009-12-31 buhalterinės apskaitos registruose įrašė tikrovės neatitinkančius duomenis apie ūkines operacijas, t. y. 70942 Lt sumai apskaitė realiai neįsigytą kurą pagal UAB "D1" vardu įformintus dokumentus (EKA kvitus), kurie neturi juridinės galios. Pareiškėja mokesčių administratoriui pateiktose PVM deklaracijose už laikotarpį nuo 2009-01-01 iki 2009-12-31 deklaravo 11673 Lt atskaitomo pirkimo PVM pagal UAB "D1" vardu įformintus dokumentus (EKA kvitus), kurie neturi juridinės galios, tokiu būdu Pareiškėja sąmoningai, siekdama mokesstinės naudos, į pateiktas minėtų laikotarpių PVM deklaracijas įrašė žinomai neteisingus duomenis apie mokėtiną PVM, t. y. padidino PVM atskaitą ir sumažino mokėtiną į biudžetą PVM.

Nurodoma, jog Pareiškėja skunde prašo skirti EKA kvitų ekspertizę siekiant nustatyti, ar nurodyti EKA kvitai nebuvo suklastoti. Šis prašymas, pasak Inspekcijos, yra nepagrįstas, nes Inspekcija neturi galimybės skirti EKA kvitų ekspertizės.

Inspekcija pagal Pareiškėjos patikrinimui pateiktus dokumentus ir buhalterinės apskaitos registrus nustatė, kad Pareiškėja pagal UAB "D1" degalinės, esančios (duomenys neskalbinti), vardu įformintus EKA kvitus buhalterinės apskaitos 2009-01-01–2009-12-31 laikotarpio registruose bei

pelno mokesčio deklaracijoje (PLN204) už 2009 m. į sąnaudas ir leidžiamus atskaitymus įtraukė 59269,52 Lt sumą. Tačiau patikrinimo metu nustatyta, kad pagal UAB "D1" degalinės, esančios (duomenys neskelbtini), vardu įformintus EKA kvitus į Pareiškėjos buhalterinės apskaitos registrus už laikotarpį nuo 2009-01-01 iki 2009-12-31 buvo įrašyti neteisingi duomenys apie ūkines operacijas. Duomenys įrašyti pagal juridinės galios neturinčius EKA kvitus, nes nurodytomis sąlygomis ūkinės operacijos realiai tarp nurodytų ūkio subjektų neįvyko. Pareiškėja, pažeisdama PMĮ 11 str. 4 dalies bei 17 str. 1 dalies nuostatas, 2009 m. neteisėtai pripažino sąnaudomis 59269,52 Lt. Atsižvelgiant į tai, Inspekcijos teigimu, Vilniaus AVMI pagrįstai konstatavo, kad Pareiškėja neteisėtai 59269,52 Lt sumą priskyrė leidžiamiesiems atskaitymams ir tuo sumažino apmokestinamąjį pelną bei neapskaičiavo ir į biudžetą nesumokėjo 11854 Lt PM.

Dėl Pareiškėjos su skundu pateiktos UAB „R. C.“ 2014-10-14 specialisto išvados Inspekcija sprendime nurodo sutinkanti su Vilniaus AVMI argumentais ir mananti, kad UAB „R. C.“ išvados nepaneigia patikrinimo metu nustatytų aplinkybių. Vilniaus AVMI, pastabų nagrinėjimo metu išanalizavusi 2009 m. Pareiškėjos Pelno mokesčio deklaracijoje deklaruotus duomenis ir buhalterinės apskaitos registruose įrašytus tikrovės neatitinkančius duomenis apie ūkines operacijas bei įvertinusi tai, jog negalima iš dalies nustatyti Pareiškėjos veiklos, turto, nuosavo kapitalo, išipareigojimų dydžio ir struktūros bei mokamų mokesčių apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo teisingumo, pagrįstai konstatavo, jog atsižvelgti į UAB „R. C.“ parengtą specialisto išvadą nėra pagrindo.

Nurodoma, jog Vilniaus AVMI 2015-04-01 sprendime Nr. (4.65)-FR0682-201 nurodė, kad pakartotinio patikrinimo metu pagal Pareiškėjos Inspekcijai deklaruotus duomenis nustatyta, kad pardavimai (pajamos) 2008 m. sudarė 2013008 Lt, o 2009 m. – 1175176 Lt. Tai įrodo, kad Pareiškėja 2009 m. užsakymų turėjo, nors pajamų gavo ir mažiau. Įvertinus Pareiškėjos apskaitos registrų už laikotarpį nuo 2009-01-01 iki 2009-12-31 duomenis, surinktą informaciją iš Pareiškėjos užsakovų apie 2009 m. vykdytus darbus statybos objektuose, jų apimtis, atsiskaitymus už darbus, nustatyta, kad pagrindiniai Pareiškėjos statybos darbų užsakovai 2009 m. buvo UAB "K1" UAB "I1" UAB "J1" ir kt. P. T. išrašytų PVM sąskaitų faktūrų, atliktų darbų pažymų bei darbų priėmimo perdavimo aktų turinį nustatyta, kad darbai objektuose buvo atliekami ištiesus metus, kad Pareiškėja 2009 m. atliko įvairius statybos darbus įvairiomis apimtimis šiuose užsakovų objektuose: (duomenys neskelbtini), pastato adresu (duomenys neskelbtini), individualaus namo (L. Y.) statybos paslaugos ir kt.

Taip pat nurodoma, jog Vilniaus apygardos administracinis teismas 2014-06-26 sprendime adm. byloje Nr. I-559-168/2014 nurodė, kad byloje nėra pateikta duomenų, jog mokesčių administratorius patikrinimo metu būtų tyręs ar kitaip tikrinęs kitus Pareiškėjos veiklos rodiklius, galinčius pagrįsti patikrinimo akte nustatytus faktus, pavyzdžiui, ar Pareiškėja tuo metu turėjo tokių pajamų, iš kurių būtų galėjusi mokėti didesnę darbo užmokestį. Dėl šių aplinkybių pagal Pareiškėjos apskaitos registrus, kasos knygos dokumentus, bankuose turimų sąskaitų išrašus nustatyta, kad Pareiškėja 2009 m. gaudavo piniginių lėšų (atsiskaitymų) iš užsakovų už 2008 ir 2009 m. atliktus darbus. Pinigines lėšas, gautas į banko sąskaitas, naudojo įvairiems atsiskaitymams, tačiau didžiąją dalį išgrynindavo, t. y. nuimdavo iš banko sąskaitos, apskaitydavo grynųjų įnešimą į kasą (per 2009 m. iš banko sąskaitos į kasą įnešta 496740 Lt) ir grynųjų išdavimą didelėmis sumomis, siekiančiomis nuo kelių iki keliasdešimt tūkstančių litų, atskaitingiems asmenims: direktoriui U. F., statybos vadovui K. F., vairuotojui (elektrikui) I. Y., ūkio išlaidoms (kasos knygos registruose įvardinta – atsiskaitymui), kuriems išduota 308872,60 Lt.

Nustatyta, kad Pareiškėja 2009 m. apskaitos registruose įrašė tikrovės neatitinkančius duomenis apie ūkines operacijas, t. y. 70942 Lt sumai apskaitė realiai neįsigytą kurą, kuro pirkimo PVM – 11673 Lt įtraukė į PVM atskaitą bei 59270 Lt kuro sąnaudų priskyrė leidžiamiesiems atskaitymams, pagal UAB "D1" vardu įformintus dokumentus (EKA kvitus), kurie neturi juridinės galios. Pasinaudojant UAB "D1" vardu ir rekvizitais, buvo įforminti tik dokumentai, siekiant šios bendrovės vardu įformintais dokumentais įteisinti realiai neįvykusius sandorius ir tokių apsimestinių sandorių būdu sudaryti sąlygas padidinti Pareiškėjos sąnaudas ir sumažinti mokėtiną PM ir PVM bei išgryninti pinigus, kuriais galimai ir buvo mokamas neapskaitytas darbo užmokestis.

Mokestinio tyrimo metu (2010-08-26 pranešimas Nr. (21.26)-89-998) buvo nustatyta, kad Pareiškėja 2009 m. sausio–gruodžio mėn. PVM deklaracijose nedeklaravo 38748 Lt pardavimo PVM nuo 186433 Lt apmokestinamųjų pajamų pagal Pareiškėjos išrašytas ir apskaitos registruose

apskaičytas PVM sąskaitas faktūras. Mokestinio tyrimo metu Pareiškėja pateikė patikslintas 2009 m. sausio–gruodžio mėn. PVM deklaracijas, kuriose papildomai deklaravo 186443 Lt apmokestinamųjų pajamų vertę ir 38748 Lt daugiau mokėtino į biudžetą PVM. Taigi, Pareiškėjos 2009 m. nedeklaruotas ir nesumokėtas 38748 Lt pardavimo PVM taip pat galimai buvo naudojamas apskaitos registruose neapskaičytam darbo užmokesčiui mokėti. Pareiškėjos darbuotojai tiek Pareiškėjos pateiktuose paaiškinimuose, tiek FNTT Vilniaus apygardos valdybos NVTS liudytojo apklausos protokoluose nurodė, kad darbo užmokestį gaudavo kiekvieną mėnesį, o Pareiškėjos kasos išlaidų dokumentuose užfiksuotas atlyginimų darbuotojams mokėjimas už visus 2009 m. tik vieną kartą, 2009 m. gruodžio mėn. kasos išlaidų orderiuose. Kokiems asmenims ir kokiomis sumomis buvo išmokėti pinigai konkrečioms darbuotojams, buhalterinės apskaitos registruose (kasos knygoje) iš dalies negalima nustatyti.

Atsižvelgiant į aukščiau išdėstytas aplinkybes Inspekcijos sprendime konstatuojama, jog Vilniaus AVMI sprendimo nurodymai sumokėti Pareiškėjai papildomai apskaičiuotas sumas yra tvirtintini.

Pareiškėja 20105-07-24 skunde Nr. 39 nurodo nesutinkanti su ginčijamame mokesčių administratoriaus sprendime išdėstyto aplinkybių vertinimu bei padarytomis išvadomis.

Pasak Pareiškėjos, Inspekcija neatkreipė dėmesio į 16 Pareiškėjos darbuotojų liudytojų apklausos protokolų ir protokolų paaiškinimų analizę. Duodami parodymus FNTT tyrėjui, darbuotojai nurodė, kad darbo užmokestį 2009 m. gaudavo grynaisiais arba pavedimu per banką. Mokant atlyginimus grynaisiais, darbuotojai pasirašydavo žiniaraščiuose prie sumos, kuri buvo išmokama.

Skunde nurodoma, jog ginčijamame Vilniaus AVMI patikrinimo akte nieko neparašyta apie tai, kad 13 darbuotojų už 2009 m. gavo pažymą apie priskaičiuotą ir išmokėtą darbo užmokestį bei kitas išmokas, kuriose nurodyta, kiek faktiškai dienų per mėnesį buvo atidirbta. Pažymose nurodytos faktiškai atidirbtos dienos sutampa su darbo laiko apskaitos žiniaraščiuose nurodytomis darbo dienomis.

Nurodoma, jog Pareiškėjos darbuotojai U. S., F. T., U. F., F. J., H. I., H. U., M. M., duodami parodymus FNTT tyrėjui, pasakė, kad darbo užmokestis už 2009 m. buvo mokamas per banką, nors iš tikrųjų pavedimais per banką 2009 m. darbo užmokestis nebuvo mokamas. Pareiškėjos darbuotojai F. T., D. F., F. A., H. I., M. J., L. K., J. L., G. V., M. M., duodami parodymus FNTT tyrėjui, už 2009 m. nurodė objektus, kurie iš tikrųjų buvo statomi ir remontuojami 2008 m. Pasak Pareiškėjos, Inspekcijos pareigūnai nepateikė jokių įrodymų, kad šitie objektai būtų buvę statomi ir remontuojami 2009 m. Pareiškėjos darbuotojai U. S., M. J., L. O., J. L., F. A., M. M., duodami parodymus Vilniaus apygardos administraciniam teismui (teismo sprendimas pridedamas), patvirtino, kad namie sėdėjo savo iniciatyva, darė pravaikštas, o atlyginimas vokeliuose nebuvo mokamas.

Vilniaus AVMI 2015-01-28 patikrinimo akte pateikti apskaičiavimai (2 priedas), kuriuos patvirtino Inspekcija ginčijamu sprendimu, pasak Pareiškėjos, yra neatitinkantys tikrovės ir padaryti neatsižvelgiant į darbuotojų parodymus.

Skunde atkreipiamas dėmesys į tai, kad pagal 2014-10-14 specialisto išvadą (pridedama) įmonė neturėjo finansinių šaltinių ir piniginių lėšų mokėti darbuotojams darbo užmokesčio „vokeliuose“. Pareiškėją 2008–2009 m. apgavo nesąžiningi rangovai (UAB "I1" UAB "K1" UAB "A1" UAB "L1" kurie iki šios dienos nėra sumokėję 722000 Lt. Todėl mokesčių administratoriaus išvada, kad faktiškai įmonės darbuotojai dirbo bendrovėje, tačiau, siekdama išvengti mokesčių sumokėjimo, Pareiškėja fiksuodavo faktiškai dirbtas darbo dienas kaip pravaikštas ir mokėdavo darbuotojams darbo užmokestį „vokeliuose“, yra nepagrįsta.

Skunde nurodoma, jog mokesčių administratorius vienašališkai padarė išvadą, kad Pareiškėja suklastojo 166 vnt. EKA kvitų, nors 2010 m. Vilniaus AVMI tikrino visą Pareiškėjos dokumentaciją už 2009 m., susijusią su PVM, ir nustatė, kad EKA kvitai nebuvo suklastoti (2010-08-26 pranešimas apie atliktą mokestinį tyrimą Nr. (21.26)-89-998). Pažymima, kad 2010 m. antras kontrolinių EKA kvitų juostų egzempliorius dar nebuvo sunaikintas, galimai šiuos kvitus patikrino ir Vilniaus AVMI pareigūnai.

Pareiškėjos nuomone, UAB "D1" galėjo slėpti mokesčius parduodama neužpajamuotą kurą. Mokesčių administratorius į Pareiškėjos prašymą skirti Vilniaus AVMI 2015-01-28 patikrinimo akto Nr. (4.65)-FR0680-45 7 priede nurodytų EKA kvitų ekspertizę, siekiant nustatyti, ar nurodyti 166 vnt. EKA kvitų buvo suklastoti, atsakė neturintis tokios galimybės. Galimas EKA kvitų klastojimo faktas Pareiškėjos atstovui nėra žinomas ir, atsižvelgiant į tai, kad operacijų turinys EKA kvituose ir UAB "D1" buhalterinės apskaitos programoje *Remote 97x1.712* skiriasi, manytina, kad yra būtina paskirti ekspertizę bei nustatyti minėtos buhalterinės apskaitos programos įsigijimo aplinkybes, sertifikato egzistavimą, įdiegimo laiką, funkcionavimo principus, asmenų, turinčių prieigą prie šios programos, ratą, duomenų, kaupiamų šia programa, koregavimo galimybes. Neturint duomenų apie minėtos buhalterinės programos patikimumą, pasak Pareiškėjos, nėra pagrindo teigti, kad pasinaudojant UAB "D1" rekvizitais buvo įforminamos neįvykusios operacijos (t. y. koku nors būdu padirbami EKA kvitai).

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, bei remiantis MAĮ 144 straipsniu, 155 str. 1 dalimi, skunde prašoma panaikinti Inspekcijos 2015-06-29 sprendimą Nr. 69-75.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), išnagrinėjusi bylos medžiagą, konstatuoja, kad Pareiškėjos skundas yra netenkintinas, Inspekcijos sprendimas tvirtintinas.

Ginčas šioje byloje vyksta dėl Pareiškėjai pakartotinio patikrinimo metu pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą apskaičiuotų 4820,88 Eur GPM, 3235,52 Eur GPM delspinigių, 1446 Eur GPM baudos, 15482,08 Eur VSD įmokų, 7740 VSD įmokų baudos, 2719,05 Eur PSD įmokų, 1359 Eur PSD įmokų baudos, 45,94 Eur GF įmokų, 5,60 GF įmokų delspinigių ir 13 Eur GF įmokų baudos bei pirminio patikrinimo metu apskaičiuoto 3380,73 Eur PVM, 2137,76 Eur PVM delspinigių, 1014 Eur PVM baudos, 3433, 16 Eur PM, 1593 Eur PM delspinigių ir 1029 Eur PM baudos. Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos išvada, kad ji darbuotojams mokėjo buhalterinėje apskaitoje neapskaitytą darbo užmokestį, todėl reikalauja panaikinti pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą apskaičiuotas GPM, VSD įmokų, PSD įmokų ir įmokų į GF sumas, baudas ir delspinigius bei nesutinka, kad nepagrįstai į PVM atskaitą ir į leidžiamus atskaitymus įtraukė kuro sąnaudas pagal UAB "D1" vardu įformintus EKA kvitus ir prašo panaikinti apskaičiuotas PVM ir PM sumas bei su jais susijusias baudas ir delspinigius.

Iš Pareiškėjos skundo Komisijai turinio matyti, jog Pareiškėja neginčija aritmetinio papildomai apskaičiuotų mokesčių ir įmokų bei su jais susijusių baudų ir delspinigių sumų apskaičiavimo teisingumo. Atsižvelgdama į Pareiškėjos skundo motyvus, apsprendžiančias šio mokestinio ginčo ribas, taip pat į aplinkybę, jog Vilniaus AVMI 2015-01-28 patikrinimo akte Nr. (4.65)-FR0680-45 bei Inspekcija ginčijame 2015-06-26 sprendime Nr. (24.6-31-5)-FR0682-410 išsamiai aprašė faktines aplinkybes ir teisinį Pareiškėjai nurodytos sumokėti mokestinės prievolės apskaičiavimo pagrindą, Komisija, sutikdama su centrinio mokesčių administratoriaus išdėstyta pozicija, faktinių aplinkybių teisiniu vertinimu bei jų kvalifikavimu, nemato pagrindo iš naujo išsamiai kartoti Inspekcijos pateiktų argumentų ir plačiau šiame sprendime pasisako dėl Pareiškėjos 2015-07-24 skunde Nr. 39 bei jos atstovo mokestinio ginčo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu akcentuotų nesutikimo su Inspekcijos sprendimu argumentų.

P. T. pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą apskaičiuotų GPM, VSD ir PSD įmokų

Pareiškėja skunde Komisijai teigia, jog mokesčių administratoriaus padaryta išvada, kad faktiškai Pareiškėjos darbuotojai dirbo bendrovėje, tačiau siekiant išvengti mokesčių mokėjimo, Pareiškėja fiksuodavo faktiškai dirbtas darbo dienas kaip pravaikštas ir mokėdavo darbo užmokestį „vokeliuose“ yra nepagrįsta. Šį teiginį Pareiškėja grindžia savo atlikta 16 darbuotojų liudytojų apklausos protokolų analize bei nurodo, jog 13 darbuotojų už 2009 metus asmeniškai gavo pažymas, teiktinas Socialinės paramos ir sveikatos apsaugos skyriui, apie priskaičiuotą ir išmokėtą darbo užmokestį bei kitas išmokas, kuriose nurodyta, kiek faktiškai dienų per mėnesį buvo dirbta ir kurios sutampa su darbo laiko apskaitos žiniaraščiuose nurodytomis darbo dienomis (Pareiškėja pažymas Komisijai pateikė). Komisija vertindama Pareiškėjos pateiktas pažymas, pasirašytas Pareiškėjos direktoriaus U. F. ir buhalterės F. F., pastebi, jog jos atspindi Pareiškėjos darbo apskaitos žiniaraščiuose oficialiai apskaitytą Pareiškėjos darbuotojų dirbtą darbo laiką ir oficialiai išmokėtą

darbo užmokestį, kuris nėra šio mokesčio ginčo objektas. Pareiškėja nurodo, kad 2009 metais ji atlyginimus mokėjo tik grynaisiais pinigais (2008 m. ir 2010 m. tik per banką), tuo tarpu kai kurie Pareiškėjos darbuotojai, duodami parodymus FNTT tyrėjui, suklydo teigdami, kad darbo užmokestis už 2009 metus buvo mokamas per banką, neteisingai nurodė 2009 m. vykdomus projektus, o 6 darbuotojai (U. S., M. J., L. O., J. L., F. A., Vilniaus apygardos administracinio teismo posėdyje patvirtino, kad namie „sėdėjo“ savo iniciatyva, dare pravaikštas ir atlyginimų „vokeliuose“ negavo.

Iš bylos medžiagos matyti, jog vykdydama Vilniaus apygardos administracinio teismo 2014-06-26 sprendimą adm. byloje Nr. 1-559-168/2014 Vilniaus AVMI iš naujo atliko Pareiškėjos mokesčių patikrinimą dalyje dėl buhalterinėje apskaitoje neapskaityto darbo užmokesčio atsižvelgdama į sprendimo argumentus, jog mokesčių administratorius pagal savo įvertinimą mokėtiną GPM, PSD ir VSD įmokas bei įmokas į GF apskaičiavo įvertinusi liudytojų, kurie buvo apklausti Vilniaus AVMI pareigūnų, parodymus neužtikrinant asmens, nemokančio ar prastai mokančio lietuvių kalbą, apklausos reikalavimų. Pakartotinio patikrinimo metu Vilniaus AVMI įvertino Pareiškėjos darbuotojų apklausų protokolus, gautus iš FNTT Vilniaus apygardos valdybos NVTS, kuris atlieka ikiteisminį tyrimą baudžiamojoje byloje Nr. 06-1-00072-12. FNTT Vilniaus apygardos valdybos NVTS tyrėjų Šalčininkų policijos komisariato Eišiškių prevencijos poskyryje buvo apklausta 16 Pareiškėjos darbuotojų, kurių nurodyti faktai ir aplinkybės užfiksuoti liudytojų apklausos protokoluose (be Nr.), t. y.: I. Y. (2013-01-29 liudytojo apklausos protokole), I. Y. (2013-02-13 liudytojo apklausos protokole), U. S. (2013-02-13), F. T. (2013-02-13 ir 2014-03-19), D. F. (2013-02-13), F. A. (2013-02-13), U. F. (2013-02-13), F. J. (2013-02-22 ir 2014-03-19), H. I. (2013-07-04), M. J. (2013-07-04 ir 2014-07-02), L. O. (2013-07-04), H. U. (2013-07-04), J. L. (2013-07-04), G. V. (2013-07-04), M. M. (2013-02-13 ir 2014-03-18), U. F. (2013-07-04 ir 2014-04-04). Duodant parodymus asmenims, nemokantiems lietuvių kalbos, jie buvo apklausti dalyvaujant Vilniaus apygardos valdybos NVTS vertėjams. Pakartotinio patikrinimo metu, išanalizavusi ir apibendrinusi FNTT Vilniaus apygardos valdybos NVTS tyrėjų apklaustų Pareiškėjos darbuotojų I. Y., I. Y., U. S., F. T., D. F., F. A., U. F., H. I., L. O., H. U., J. L., G. V., M. M. (išskyrus F. J., M. J. ir U. F., kurie nurodė, kad duomenys apie jų pravaikštas yra teisingi) liudytojų apklausos protokoluose nurodytus faktus ir aplinkybes, Vilniaus AVMI konstatavo, kad darbuotojai patvirtino pirminio patikrinimo metu nustatytus faktus: darbuotojai nurodė, kad bendrovėje dirbo 8 val. per dieną, 5 dienas per savaitę, jiems išmokėto darbo užmokesčio dydis siekė nuo 800 iki 2000 Lt, darbo užmokestį gaudavo kiekvieną mėnesį, darbo užmokestis buvo mokamas grynaisiais pinigais, pajamos iš Pareiškėjos buvo vienintelis pajamų šaltinis, darbuotojai neturėjo tiek pravaikštų, kiek jų yra pažymėta 2009 m. darbo laiko apskaitos žiniaraščiuose, nes buvo suinteresuoti kuo daugiau uždirbti. Įvertinusi penkiolikos Pareiškėjos darbuotojų (I. Y., I. Y., U. S., F. T., D. F., F. A., U. F., F. J., H. I., M. J., L. O., H. U., J. L., G. V., M. M., išskyrus U. F., kuris nurodė, kad 2009 m. visai nedirbo) liudytojų apklausos protokoluose nurodytus faktus ir aplinkybes apie faktiškai gautą didesnę darbo užmokestį, negu apskaitytas Pareiškėjos apskaitos registruose, Vilniaus AVMI pakartotinio patikrinimo akte konstatavo, kad Pareiškėja minėtiems darbuotojams tikrinamuoju laikotarpiu turėjo apskaičiuoti 208833,31 Lt priskaičiuotino darbo užmokesčio. Pareiškėja darbo užmokesčio apskaičiavimo ir išmokėjimo žiniaraščiuose minėtiems darbuotojams apskaitė 54237,53 Lt priskaičiuotino darbo užmokesčio, t. y. darbo užmokesčio apskaitos žiniaraščiuose neapskaitė iš viso 154595,78 Lt (208833,31 Lt – 54237,53 Lt) darbo užmokesčio. Pagal darbo užmokesčio apskaičiavimo ir išmokėjimo žiniaraščius aukščiau minėtiems 15 darbuotojų laikotarpiu nuo 2009-01-01 iki 2009-12-31 Pareiškėja apskaitė 47278,26 Lt išmokėto darbo užmokesčio, o pagal liudytojų apklausos protokoluose teiktus parodymus nustatyta, kad Pareiškėja minėtiems darbuotojams išmokėjo 171939,22 Lt darbo užmokesčio, t. y. išmokėjo 124660,96 Lt (171939,22 Lt – 47278,26 Lt) buhalterinės apskaitos žiniaraščiuose neapskaityto darbo užmokesčio. Įvertinusi Pareiškėjos buhalterinės apskaitos dokumentuose ir liudytojų apklausos protokoluose pateiktą informaciją Vilniaus AVMI nustatė, kad 13 darbuotojų (I. Y., I. Y., U. S., F. T., D. F., F. A., U. F., H. I., L. O., H. U., J. L., G. V., M. M.) Pareiškėjos darbo laiko apskaitos žiniaraščiuose laikotarpiu nuo 2009-01-01 iki 2009-12-31 fiksuotų pravaikštų dienomis faktiškai dirbo bendrovėje, o darbo laiko apskaitos žiniaraščiuose Pareiškėja jiems apskaitė neatitinkančias tikrovės pravaikštas, taip siekdama išvengti sumokėti privalomus mokesčius į biudžetą. Komisija sutinka su Inspekcijos išvada, padaryta

išanalizavus liudytojų apklausos protokoluose nurodytą informaciją, kad atskiri darbuotojai gaudavo didesnę darbo užmokesį, negu nurodyta Pareiškėjos buhalterinės apskaitos registruose: 5 darbuotojų – F. T., I. Y., U. S., M. M., U. F. liudytojų apklausos protokoluose pateikti paaiškinimai ir užfiksuoti faktai bei aplinkybės apie iš Pareiškėjos gautą darbo užmokesį, darbo laiką, sąlygas ir kt., atitinka pirminiame patikrinimo akte nustatytus faktus ir aplinkybes, todėl pakartotinio patikrinimo metu pagrindai konstatuoti, kad paliekamos ankstesnio patikrinimo metu apskaičiuotos ir į Pareiškėjos apskaitos registrus neįtrauktos išmokėto darbo užmokesčio sumos ir nuo jų neišskaičiuotos ir nesumokėtos į biudžetą GPM, PSD, VSD įmokų ir įmokų į GF sumos (iš viso 45492,19 Lt). Palyginus Pareiškėjos buhalterinės apskaitos dokumentų ir liudytojų apklausos protokolų duomenis apie darbuotojams I. Y., F. J., H. I., M. J., L. O., H. U., J. L., G. V., D. F., F. A. faktiškai išmokėtas ir į apskaitos registrus įrašytas sumas, Komisija sutinka su Inspekcijos sprendimu, jog pakartotinio patikrinimo metu pagrindai apskaičiuotos ir Pareiškėjos apskaitos registrus neįtrauktos išmokėto darbo užmokesčio sumos ir nuo jų neišskaičiuotos ir nesumokėtos į biudžetą GPM, PSD, VSD įmokų ir įmokų į GF sumos (iš viso 34156,84 Lt). Pažymėtina, jog Pareiškėjos darbuotojams F. J., M. J. ir U. F., kurie nurodė, kad duomenys apie jų pravaikštas yra teisingi, pakartotinio patikrinimo metu šiems darbuotojams už pravaikštas papildomas darbo užmokestis neapskaičiuotas. Komisija, pasisakydama dėl Pareiškėjos argumento, jog jos darbuotojai U. S., L. O., J. L., F. A., M. M. pakeitė parodymus ir Vilniaus apygardos administraciniame teisme patvirtino, jog darė pravaikštas savo iniciatyva ir jiems atlyginimas vokeliuose nebuvo mokamas, pažymi, jog mokesčių administratorius, apskaičiuodamas mokestinę prievolę Pareiškėjai, rėmėsi liudytojų, kuriems buvo išaiškintos BPK 81, 83 ir 163 straipsniuose numatytos liudytojo teisės, pareigos bei atsakomybė, parodymais, teiktais FNTT Vilniaus apygardos valdybos NVTŠ Šalčininkų policijos komisariato Eisiškių prevencijos poskyrio darbuotojams, todėl nėra pagrindo šiuos parodymus vertinti kitaip, nei juos vertino mokesčių administratorius. Sutiktina su Inspekcijos išvada, jog liudytojų apklausos protokoluose kai kurie Pareiškėjos darbuotojai teigdami, kad 2009 m. gavo atlyginimus į asmenines banko sąskaitas (tuo tarpu 2009 m. atlyginimai buvo mokami tik grynaisiais pinigais) galėjo supainioti 2008 ir 2010 metus, nes tais metais atlyginimai buvo pervedami tik per banką. Pažymėtina, kad iš 16 apklaustų liudytojų 10 patvirtino, kad atlyginimai 2009 m. buvo mokami grynaisiais pinigais.

Komisija konstatuoja, jog mokesčių administratoriaus nustatytos faktinės bylos aplinkybės ir jų įvertinimas patvirtina, kad Pareiškėja netinkamai vykdė savo pareigas apskaičiuojant mokesčius į mokesčio deklaracijas įrašydama neteisingus (nepatikimus, prieštarigus) duomenis (Taisyklių 4.1 punktas) ir tvarkant apskaitą (ją tvarkė nesilaikydama Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytų reikalavimų (Taisyklių 4.3 punktas), nes 2009-01-01–2009-12-31 laikotarpiu buhalterinėje apskaitoje neapskaitė dalies faktiškai darbuotojams išmokėto darbo užmokesčio (A klasės su darbo santykiais susijusių pajamų), kurio nedeclaravo mėnesinėse pajamų mokesčio nuo A klasės pajamų (FR0572) deklaracijose ir 2009 m. metinėje A klasės išmokų, nuo jų išskaičiuoto ir sumokėto pajamų mokesčio (FR0573) deklaracijoje, taip pat VSDFV Vilniaus skyriui pateiktose ataskaitose už 2009 m. I–IV ketv. įrašė neteisingus duomenis, t. y. ne visus duomenis apie išmokėtą darbo užmokesį, o darbo laiko apskaitos žiniaraščiuose žymėjo darbuotojų pravaikštas, kurių faktiškai jie nepadarė. Komisijos nuomone, Inspekcija pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą pagrindai nustatė, jog Pareiškėja 2009 metų buhalterinėje apskaitoje neapskaičiavo 154595,78 Lt darbo užmokesčio, nuo kurio privalėjo apskaičiuoti ir mokėti GPM, PSD, VSD įmokas ir įmokas į GF, tuo tarpu Pareiškėja, ginčydama Inspekcijos sprendimą, remiasi laiko ir kitų aplinkybių paveiktais liudytojų parodymais, kurie neeliminuoja ikiteisminio tyrimo metu surinktų liudytojų parodymų ir kuriais remiantis mokesčių administratorius patikslino Pareiškėjos mokestinę prievolę, nustatytą pirminio patikrinimo metu.

Komisija pažymi, jog Pareiškėja neginčija faktinių aplinkybių, kurias mokesčių administratorius nustatė atsižvelgdamas į Vilniaus apygardos administracinio teismo 2014-06-26 sprendimo adm. byloje Nr. I-559-168/2014 nurodymus, jog byloje nėra pateikta duomenų, jog mokesčių administratorius patikrinimo metu būtų tyręs ar kitaip tikrinęs kitus Pareiškėjos veiklos rodiklius, galinčius pagrįsti patikrinimo akte nustatytus faktus, pavyzdžiui, ar Pareiškėja tuo metu turėjo tokių pajamų, iš kurių būtų galėjusi mokėti didesnę darbo užmokesį, t. y.: 2009 m. Pareiškėjos pardavimai sudarė 1 175 176 Lt, tai rodo, kad Pareiškėja 2009 m. užsakymų turėjo, darbai buvo

atliekami ištikus metus, Pareiškėja 2009 m. gaudavo piniginių lėšų (atsiskaitymų) iš užsakovų už atliktus darbus 2008-2009 m., pinigines lėšas, gautas į banko sąskaitas naudojo įvairiems atsiskaitymams, tačiau didžiąją dalį išgrynindavo, t. y. nuimdavo nuo banko sąskaitos, apskaitydavo grynųjų pinigų įnešimą į kasą (per 2009 m. iš banko sąskaitos į kasą įnešta 496740 Lt) ir grynųjų išdavimą didelėmis sumomis, siekiančiomis nuo kelių iki keliasdešimt tūkstančių litų, o atskaitingiems asmenims – direktoriui U. F., statybos vadovui K. F., vairuotojui (elektrikui) I. Y. ūkio išlaidoms (kasos knygoje įvardintus kaip atsiskaitymai) išduota 308872 Lt, ir tai rodo, jog Pareiškėja disponavo pakankamai didelėmis grynųjų pinigų sumomis. Komisija sutinka su Inspekcijos išvada, jog Pareiškėjos pateikta UAB „R. C.“ 2014-10-14 specialisto išvada nepaneigia patikrinimo metu nustatytų aplinkybių, jog Pareiškėja buhalterinėje apskaitoje neapskaitė dalies faktiškai išmokėto darbo užmokesčio.

P. T. apskaičiuoto PVM ir PM

Iš bylos medžiagos matyti, kad Vilniaus AVMI, atlikdama Pareiškėjos pakartotinį patikrinimą, 2014-07-11 pavedimą tikrinti Nr. FR0773-248 papildė tema: 02 – pelno mokestis ir 05 – pridėtinės vertės mokestis ir nustatė, jog Bendrovės atskaitingas asmuo – statybos darbų vadovas K. F. 2009 m. kiekvieną mėnesį, atsiskaitydamas už grynųjų pinigų, gautų ūkio išlaidoms, panaudojimą, prie avansinių apyskaitų pateikdavo dyzelinio kuro įsigijimo EKA kvitus, pagal kuriuos dyzelinis kuras įsigytas iš UAB "D1" degalinės, esančios adresu: (duomenys neskelbtini). Laikotarpiu nuo 2009-01-01 iki 2009-12-31 Pareiškėjos atskaitingas asmuo pateikė 167 dyzelinio kuro įsigijimo kvitus už 59 437,54 Lt + 11 704,62 Lt PVM, iš viso už 71 142,26 Lt. Mokesčių administratorius, atlikęs UAB "D1" operatyvų patikrinimą (Vilniaus AVMI 2015-01-05 operatyvaus patikrinimo ataskaita Nr. FR0760-61), nustatė, kad UAB "D1" kuro pardavimo sutarčių su Pareiškėja nebuvo sudariusi, jokių pirkimo-pardavimo sandorių su Pareiškėja nevykdė, o degalinės, esančios adresu: (duomenys neskelbtini), klientų 2009 m. registruose Pareiškėjos nėra. Nustatyta, kad nors EKA kontrolinės popierinės juostos už 2009 m. yra sunaikintos (utilizuotos), elektroninių kasos aparatų atliktų operacijų duomenys buvo perduodami į degalinėje esantį kompiuterį, kuriame jie saugomi iki šiol. Kompiuteryje yra įdiegta informacijos apdorojimo sistema – programa *Remote*, į kurią įvedus Pareiškėjos JAR kodą, programa parodė, kad toks kodas į jos atmintį nėra įtrauktas ir nėra užfiksuotų jokių pardavimų Pareiškėjai. Į programos paiešką įvedus į Pareiškėjos buhalterinę apskaitą įtrauktų degalų pirkimo EKA kvitų datas ir numerius nustatyta, kad pirmiau paminėtos degalinės pardavimų registruose užfiksuotų pardavimo operacijų turinys skiriasi nuo Pareiškėjos pateiktuose kasos aparatų kvituose nurodytų degalų pirkimo operacijų. Nustatyta, kad įvestų EKA numerių kvitai buvo išduoti kitiems pirkėjams pirkusiems benzino, dyzelinio, vinječių, geriamo vandens, ledu, keptos duonos, alaus, traškučių, sumuštinių, cigarečių ir kitų prekių (detali Pareiškėjos pateiktų dyzelino pirkimo EKA kvitų neatitiktis su UAB "D1" *Remote* programoje apskaitytais pardavimais analizė pateikta patikrinimo akto 7 priede). Tik vienas EKA kvitas Nr. 595/731 pagal pardavimo datą (2009-05-26), dyzelino kiekį (65,77 l) ir pardavimo sumą (199,94 Lt) atitiko UAB „D1“ *Remote* programoje apskaitytus pardavimus (iš 167 vnt. kvitų). Tokiu būdu Inspekcija nustatė, jog Pareiškėja pagal UAB „D1“ vardu įformintus elektroninių aparatų kvitus, kurie nepagrindžia realiai įvykusių operacijų tarp jose nurodytų ūkio subjektų ir todėl pripažintini neturinčiais juridinės galios, 2009-02-01-2009-12-31 laikotarpio PVM deklaracijose nepagrįstai atskaitė 11672,70 Lt pirkimo PVM ir šia suma sumažino mokėtiną į biudžetą PVM bei neteisėtai leidžiamais atskaitymams priskyrė 59269,62 Lt kuro įsigijimo sąnaudas, dėl ko Pareiškėjai apskaičiuota sumokėti 11854 Lt PM suma.

Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos sprendime nurodytomis sumokėti 11 672,70 Lt PVM ir 11 854 Lt PM sumomis ir teigia, jog mokesčių administratorius po antro patikrinimo vienašališkai padarė išvadą, jog Pareiškėja suklastojo 166 vnt. EKA kvitų, nors 2010 m. Vilniaus AVMI tikrino visą Pareiškėjos 2009 m. dokumentaciją, susijusią su PVM, ir nustatė, kad EKA kvitai nebuvo suklastoti (2010-08-26 Vilniaus AVMI pranešimas apie atliktą mokesstinį tyrimą Nr. (21.26)-89-998). Pareiškėjos nuomone, UAB "D1" galėjo slėpti mokesčius parduodama neužpajamuotą kurą, todėl būtų tikslinga atlikti patikrinimo akto 7 priede nurodytų EKA kvitų ekspertizę, siekiant nustatyti, ar jame nurodyti 166 vnt. EKA kvitai yra suklastoti, bei skirti UAB "D1" buhalterinės apskaitos programos *Remote* ekspertizę bei nustatyti minėtos buhalterinės apskaitos įsigijimo aplinkybes,

sertifikato egzistavimą, įdiegimo laiką, funkcionavimo principus, asmenų, turinčių prieigą prie šios programos, ratą, duomenų, kaupiamų šioje programoje, koregavimo galimybes, nes neturint jokių duomenų apie minėtos buhalterinės programos patikimumą, nėra jokio pagrindo teigti, kad pasinaudojant UAB "D1" vardu ir rekvizitais buvo įforminamos neįvykusios operacijos, t. y. kokiu nors būdu padirbami EKA kvitai.

Komisija, išnagrinėjusi ginčo bylos medžiagą, konstatuoja, jog Pareiškėjos skundas šioje dalyje atmestinas. Byloje yra vienareikšmiškai nustatyta, kad Pareiškėja PVM atskaitą suformavo ir į leidžiamus atskaitymus įtraukė kuro įsigijimo sąnaudas pagal UAB „EMSI“ vardu įformintus 166 kasos aparato kvitus, pagal kurių išdavimo datą ir numerį buvo nustatyta, kad UAB „D1“ pardavimų registruose užfiksuotų operacijų turinys skiriasi nuo Pareiškėjos pateiktuose kasos aparatų kvituose nurodytų degalų pirkimo operacijų, t. y. UAB "D1" degalų Pareiškėjai nepardavė. Iš patikrinimo akto 7 priede pateiktų duomenų matyti, kad Pareiškėjos atskaitingas asmuo pradedant 2009 m. vasario mėn. kiekvieną dieną arba kas antrą dieną įsipildavo nuo 100 iki 150 l dyzelino (Komisijos posėdžio metu Pareiškėja patvirtino, kad į automobilio baką telpa 150 l degalų), pirkimų skaičius per mėnesį – 14–15 kartų, o 2009 m. gegužės mėn. Pareiškėja tariamai degalus pylėsi net 19 kartų (t. y. beveik kiekvieną darbo dieną), įsipilta 2590 l kuro, kurio užtektų nuvažiuoti virš 25 tūkst. km. Pareiškėjos paaiškinimai, kad dyzelinas ginčo degalinėje buvo pigesnis, todėl jį pildavo į 20–30 l talpas, kurį vėliau perpildavo į kitus veikloje naudojamus automobilius (Pareiškėja turėjo 4 transporto priemones: *Fiat Ducato* (valst. Nr. (duomenys neskelbtini) *Ford* (valst. Nr. (duomenys neskelbtini) *Fiat* (valst. Nr. (duomenys neskelbtini) bei betono maišyklę *Rutmeister M740*), vienu kartu degalų pildavo į 7 ar 10 talpų, vertintini kaip neatitinkantys realybės. Mokesčių administratorius nustatė, kad Pareiškėja kelionės lapus pildė atmestinais, kuro nurašymo aktuose nėra nurodytos tikslos važiavimo datos, automobilių spidometrų parodymai, o išanalizavus kuro nurašymo aktuose nurodytus nuvažiuotus atstumus įvairiais maršrutais bei palyginus juos Lietuvos automobilių direkcijos internetiniame puslapyje (www.lakd.lt) skelbiamais atstumais nustatyta, kad Pareiškėja juose nurodė nuo 35 iki 56 proc. didesnius atstumus, be to, 2009 m. spalio – gruodžio mėn. 1080 l kuro nurašė ir transporto priemonei *Ford Transit* (valst. Nr. (duomenys neskelbtini) kurios techninės apžiūros galiojimas buvo pasibaigęs 2009-09-24 ir nebuvo pratęstas. Atsižvelgiant į pirkimų dažnumą Komisija kritiškai vertina Pareiškėjos atskaitingo asmens K. F. 2015-01-08 mokesčių administratoriui teiktą paaiškinimą Nr. (4.65)-339-22, kad jis neprisimena, kokiu būdu apmokėdavo už degalus, įsigytus UAB "D1" degalinėje, kad jis nėra pažįstamas su UAB "D1" degalinės darbuotojais bei neprisimena, kas 2009 m. buvo Pareiškėjos kasininkas, kuriam jis pateikdavo UAB "D1" vardu įformintus kvitus. Įvertinus mokesčių administratoriaus nustatytas aplinkybes, kad vidutiniškai per mėnesį Pareiškėja apskaitė 2100 l kuro įsigijimų pagal UAB "D1" vardu įformintus EKA kvitus, t. y. skaičiuojant vidutiniškai 10 l/100 km išeigą, išeitų, kad Pareiškėjos turimos transporto priemonės kas mėnesį turėjo nuvažiuoti 21000 km arba per vieną darbo dieną 1000 km, tuo tarpu 2009 m. Pareiškėjos pagrindiniai statybos darbų objektai buvo Šalčininkuose, Šalčininkų rajone, Eišiškėse, Jašiūnuose, t. y. vietovėse, esančiose netoli nuo Pareiškėjos buveinės vietos adresu: (duomenys neskelbtini). Pareiškėjai teigiant, kad 2009 m. buvo sumažėjusios darbų apimtys ir objektų skaičius, pirmiau paminėtos kuro išeigos ir tariamai nuvažiuotų kilometrų apimtys prieštarauja bet kokiai ekonominei verslo logikai. Taip pat nustatyta, kad Pareiškėja buhalterinėje apskaitoje apskaitė dyzelinio kuro įsigijimus ne tik iš UAB "D1" bet ir iš kitų juridinių asmenų degalinių.

Atsižvelgdama į pirmiau minėtų mokesčių administratoriaus nustatytų faktinių aplinkybių visumą Komisija sutinka su Inspekcijos padaryta išvada, kad tikrinamuoju laikotarpiu UAB „D1“ vardu Pareiškėjai įformintuose dokumentuose (166 vnt. dyzelinio kuro įsigijimo EKA kvituose), atvaizduotos ūkinės operacijos tarp nurodytų ūkio subjektų tokiomis aplinkybėmis realiai neįvyko ir pridėtinė vertė išskirta minėtuose EKA kvituose nebuvo sukurta, jais buvo siekiama įforminti realiai neįvykusius sandorius ir sudaryti sąlygas padidinti Pareiškėjos sąnaudas ir sumažinti mokėtiną pelno mokestį ir PVM bei išgryninti pinigus, kuriais galimai buvo mokamas darbuotojams Pareiškėjos buhalterinėje apskaitoje neapskaitytas darbo užmokestis. Komisija sutinka su Inspekcijos sprendime nurodyta teisine argumentacija, kurios detalai neatkartoja, reglamentuojančia teisę į PVM atskaitą (PVMĮ 58 str. 1 d., PVMĮ 64 str. 1 d., PVMĮ 80 str. 1 d.) bei jame nurodytu LVAT išaiškinimu (žr.

2011-01-10 nutartį adm. byloje Nr. A438-1898/2010), kad pirmenybė teikiama ūkinės operacijos turiniui, o ne ūkinės operacijos įforminimo formaliesiems rekvizitams (prekės ar paslaugos įsigijimas ir jos panaudojimas PVM apmokestinamoms prekėms gaminti ar paslaugoms teikti turi būti realūs, t. y. tokie veiksmai turi būti atlikti iš tiesų, o ne vien užfiksuoti buhalterinės apskaitos dokumentuose). Kadangi Pareiškėja 2009 m. apskaitos registruose įrašė tikrovės neatitinkančius duomenis apie ūkines operacijas, t. y. 70 942 Lt sumai apskaitė realiai neįsigytą kurą, kurio pirkimo PVM 11763 Lt įtraukė į PVM atskaitą bei 59270 Lt kuro sąnaudų priskyrė leidžiamiems atskaitymams taip pažeisdama PMĮ 11 str. 4 dalies nuostatas Inspekcijos sprendimas dalyje dėl nurodymų Pareiškėjai sumokėti 11 763 Lt PVM ir 11854 Lt PM yra pagrįstas ir teisėtas. Pažymėtina, kad pati Pareiškėja, teigdama, kad greičiausiai UAB „EMSI“ jai pardavė neužpajamuotą dyzelinį kurą ir išdavė juridinės galios neturinčius EKA kvitus, prieš ją nesiėmė jokių aktyvių veiksmų, kurie galėtų padėti įrodyti Pareiškėjos sąžiningumą (pavyzdžiui, pretenzijų teikimas, kreipimasis į teisėsaugos institucijas ir pan.).

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2015-06-29 sprendimą Nr. 69-75.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu dėl mokesčio ginčo, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius). Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos. Mokesčių administravimo įstatymo 164 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad dokumentų, siunčiamų registruotu laišku, įteikimo mokesčių mokėtojui diena laikoma penkta darbo diena, einanti po mokesčių administratoriaus siunčiamos korespondencijos perdavimo paštui dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliene

Komisijos nariai

Laura Milašiūtė

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosyliene